

La celebració de les festes tradicionals a l'escola Salvador Espriu

A l'escola Salvador Espriu hem acomiadat l'any 1999 i donat la benvinguda al 2000 d'una manera ben festiva. Des de la Comissió de Festes -com no!- es va plantejar la possibilitat que tots els treballs relacionats amb les festes de l'any que se celebren ja des de fa temps tinguessin un motiu que les unís i donés sentit.

No ens ho vam haver de rumiar gaire, no deixem enrere una numeració mil·lenària?... celebrem el 2000! I com? Doncs fent un recordatori que totes aquelles coses que considerem Tradicions s'han anat conformant i han arribat fins als nostres dies fent un viatge de 1000 anys, algunes d'elles (i si no, han "nascut" dins d'aquest mil·lenni que comencem a deixar enrere).

Es va fer una llista de tradicions ben nostres, a ser possible molt properes, que combinessin amb les diferents festivitats que celebrem cada trimestre: la Castanyada i l'inici de la Tardor, el Nadal o festa de l'Hivern, el Carnestoltes i Sant Jordi.

La qüestió era com repartir la feina en els nivells que a l'escola es donen: de P3 d'Educació Infantil fins a 6è de Primària tothom hi hauria de dir la seva. La manera de recollir-ho seria fent uns cartells explicatius de cada una de les temàtiques que revisariem. D'aquesta manera, i amb l'acord del claustre, ens vam comprometre a treballar diferents aspectes de cada una de les festes esmentades, des d'un punt de vista històric, artístic i lingüístic, de manera que, al final, la tasca es va distribuir de la següent forma:

- Els Pàrvuls s'encarregaren sempre de buscar els vestits típics i relacionats amb la Castanyada, el Pessebre i la Llegenda de Sant Jordi, així com les disfresses de Carnestoltes.
- Primer curs, dels estris, atuells, andròmines i tot allò que us pugueu imaginar que pot fer servir algú per fer una

Castanyada, per celebrar el Nadal i fer cagar el Tió, per cosir-se una disfressa o per matar un drac i salvar una princesa.

- Segon van escriure'n els refranys tradicionals. Sembla increïble la quantitat que n'hi ha, així que cada vegada van haver de fer una tria.
- Tercer s'ocupaven, els molt llaminers, de les receptes típiques que es mengen cada una d'aquestes diades tan assenyalades.
- A Quart, molt poètics, escrivien les Llegendes o Contes que s'hi explicaven i que més d'un avi o àvia havia d'haver repetit als seus néts vora del foc.
- Els de Cinquè, que ja comencen a entendre-hi molt de coses serioses, treballaren tot l'aspecte simbòlic de cada festivitat. Així, ara tots sabem què significa la senyera de l'11 de setembre, el calendari d'Advent o el Tió de Nadal, o la rosa que hom regala el dia 23 d'abril.
- Sisè, els més grans, van dedicar tots els seus esforços a buscar, repetir i, finalment en algun cas, imaginar-se i recrear el bestiari típic de cada festa. Com que per Tots Sant són Fires de Girona, ens van fer saber a tots la Llegenda de les mosques i van fer tota mena de Mosques de Sant Narcís, i altre bestiari típic de Girona, per Nadal... el Tió! I per Sant Jordi, endevineu-ho: els dracs, sobretot els dracs relacionats amb els que havia fet Gaudí, que és l'artista que estaven estudiant.

Com podeu comprovar, això que fem festa només és un dir, perquè quan arriba la Castanyada, o la darrera tarda abans de Nadal, o els dies del Ranxo, o la xocolatada de la Tarda Literària de Sant Jordi... ens mereixem un bon descans: no hem parat de treballar i aprendre ni un moment! ■